

ISRAEL – I Bibelns ljus. En Bibelläsplan på 40 dagar.

Inledningsord

Israel är ett ämne som intresserar och berör, inte bara Bibelläsare utan i stort sett hela världen, på ett eller annat sätt. Men ur det bibliska perspektivet får vi förståelse för att det inte bara är ett ämne bland andra ämnen. Vi förstår att Gud har utvalt Israels folk och land och att de har en central roll, inte bara historiskt, utan kanske framförallt idag och i framtiden, i och med Jesu återkomst och profetordens uppfyllanden.

Detta gör att ett oförstånd av den bild Bibeln ger, får konsekvensen att vi också blir oförstående om Guds handlande och väg med Israel och det judiska folket som själva kontaktpunkten som Herren vill använda för att förmedla till hela mänskligheten vem Han är och vad Han vill. Frågan bottnar djupast också i att Guds trovärdighet, Hans ord och hela Hans existens sätts på spel. Om Hans löften och kallelse till det judiska folket inte skulle gälla, vad av det andra i Bibeln som vi upplever som grunden för vår tro skulle vi kunna lita på? Nej, istället blir Israel och det judiska folket ett tydligt tecken på att Israels Gud finns, att Hans ord är sanning och att Hans plan kommer att fullbordas.

Tanken med Bibelläsplanen är inte att ge en fullständig bild av vad Bibeln säger om Israel och det judiska folket, eller tolkningar om vad olika texter kan betyda. Tanken är istället att öppna upp och belysa vad det egentligen står i Bibelordet, och med den helige Andes hjälp få klarsynhet i det.

Bibelns sanningar får leda oss in i en djupare förståelse om vad som ligger på Herrens hjärta och in i en djupare personlig relation med min Frälsare Jesus.

Nu väntar 40 dagars spännande resa i Bibeln genom läsplanen "ISRAEL – i Bibelns ljus".

DAG 1 – 1 Moseboken

Inledningsord

Moseböckerna utgör ett fundament för resten av Bibeln. De uppenbarar så många sanningar för oss och ger oss grundförutsättningarna inför fortsättningen.

Bibelns första bok börjar i de 11 första kapitlen med skapelsen, syndafallet, Guds förbund med allt liv på jorden m.m. Därefter kommer texten som utgör själva grundplattan som riktar in resten av Bibelhistorien, kallelsen av Abram (*senare Abraham*). Herren inleder ett förbund med sitt folk och vi börjar skönja Hans frälsningsplan: frälsningen kommer genom tro, Abrahams efterkommande ska bli Guds eget folk och världens Frälsare ska komma genom detta utvalda folk. Isaks, Jakobs och Josefs levnadshistorier vittnar sedan om Herrens egenskaper och löften och bevisar att Han är trofast.

1 Mos 12:1-3 – Kallelsen av Abram med eviga löften (**13:15, 18:17-19, 22:15-18**)

1 Mos 15:4-7, 18-20 – Herren sluter förbund med Abram (**24:7**)

1 Mos 17 – Abram blir Abraham. Personlig koppling mellan landet, folket och Gud. Löftet om Isak. Omskärelsens förbund.

1 Mos 17:19 – Eviga förbundet går vidare genom Isak (**21:12, 26:3-4, 26:24**)

1 Mos 28:3-4 – Eviga förbundet går vidare genom Jakob (**25:23, 27:29, 28:13-15, 32:12**)

1 Mos 32:28 – Jakob blir Israel (**35:10-12, 48:3-4**)

1 Mos 45:7-8 – Guds plan genom Josef (**50:24**)

DAG 2 – 2 Moseboken

Inledningsord

Moseböckerna utgör ett fundament för resten av Bibeln. De uppenbarar så många sanningar för oss och ger oss grundförutsättningarna inför fortsättningen.

I Andra Moseboken fortsätter skildringen flera hundra år efter Josefs död. Israels folks blir slavar i Egypten och Gud kallar Mose och folket ut ur slaveriet enligt sina löften. På berget Sinai får Mose ta emot de lagar som Herren bestämt för sitt folk. Andra Moseboken återger fler under än någon annan bok i Gamla testamentet.

2 Mos 2:24-25 – Gud hör sina barn

2 Mos 3 – Gud kallar Mose

2 Mos 3:15 – Guds eviga namn

2 Mos 4:22-23 – Israel är Guds förstfödde son

2 Mos 6:6-8 – Gud upprätthåller sina löften till patriarkerna (**13:5, 15:17-18, 23:30-31, 33:1-3**)

2 Mos 14:13-14 – Herren strider för sitt folk (**14:25, 15:1-3**)

2 Mos 19:3-6 – Israels barns kallelse att vara präster och ett heligt folk

2 Mos 20:1-17 – De tio budorden (**31:13, 31:16**)

2 Mos 29:45-46 – Herren ska bo mitt ibland Israels barn

2 Mos 34:8-28 – Herren sluter förbund med Israels barn (**33:16-17**)

DAG 3 – 3 Moseboken

Inledningsord

Moseböckerna utgör ett fundament för resten av Bibeln. De uppenbarar så många sanningar för oss och ger oss grundförutsättningarna inför fortsättningen.

I Tredje Moseboken är det dominerande budskapet Guds helighet. Den är först och främst en handbok för de levitiska prästerna, men med budskapet till hela Israels folk att tjäna och tillbe Herren med sina liv. Här får vi också Herrens högtider presenterade för oss.

3 Mos 19:2 – Ni ska vara heliga liksom jag är helig (**11:44-45, 20:7, 20:26**)

3 Mos 20:22-24 – Jag har avskilt er från andra folk

3 Mos 23 – HERRENS högtider

3 Mos 25:55 – Israels barn är mina tjänare

DAG 4 – 3 Moseboken – fortsättning och 4 Moseboken

3 Mos 26 – Profetia om lydnadens lön och olydnadens följder. Trots detta inte bryta mitt förbund.

Inledningsord

Moseböckerna utgör ett fundament för resten av Bibeln. De uppenbarar så många sanningar för oss och ger oss grundförutsättningarna inför fortsättningen.

Fjärde Moseboken berättar hur Gud förbereder sitt folk för att ta emot sin arvedel, löfteslandet. Majoriteten av folkets otro och upproriskhet medför käppar i hjulet och en lång ökenvandring, men Herren visar sin trofasthet och sitt tålamod.

4 Mos 6:23-27 – Prästerliga välsignelsen över Israels barn

4 Mos 22:12 – Förbanna inte detta folk, för det är välsignat (**23:8-10, 24:9**)

4 Mos 24:17-19 – En Härskare ur Jakob

4 Mos 25:12-13 – Evtigt prästämbete

4 Mos 34:1-2 – Detta ska vara ert land. Jag ska bo mitt ibland er. (**27:12, 33:53, 35:34**)

DAG 5 – 5 Moseboken

Inledningsord

Moseböckerna utgör ett fundament för resten av Bibeln. De uppenbarar så många sanningar för oss och ger oss grundförutsättningarna inför fortsättningen.

Femte Moseboken är disponerad som ett förbundsfördrag mellan Gud och Hans folk, innan de ska inte löfteslandet. Det utgör till en början en historisk tillbakablick över Herrens ledning under ökenvandringen. Sedan följer en sammanfattning av Guds lagar för Israel som Hans förbundsfolk.

Slutligen bekräftas och förnyas förbundet. Återigen blir vi påmind om Herrens trofasthet, godhet och kärlek till sitt folk. NT innehåller över 80 citat och hänvisningar till Femte Moseboken.

5 Mos 1:8 – Inta landet jag lovat er som arv (**1:38, 3:28, 6:23-25, 11:24-25, 31:7, 32:52, 34:4**)

5 Mos 4:27-31 – Profetia om olydnad och lydnad

5 Mos 4:32-40 – Israels folk är ett tecken på att Herren är Gud (**4:5-10, 15:6, 28:8-10**)

5 Mos 5:1-22 – De tio budorden (**5:31-33, 6:1-3**)

5 Mos 6:4-9 – Det viktigaste budet

DAG 6 – 5 Moseboken – fortsättning

5 Mos 7:6-9 – Guds utvalda folk (**9:29, 10:14-15, 14:2, 26:16-19, 27:9, 29:13, 32:8-11**)

5 Mos 8:1-10 – Herrens välgärningar (**26:9, 26:15, 28:11-12, 29:5-6**)

5 Mos 11:10-12 – Herren har för evigt omsorg om landet Israel

5 Mos 18:15-18 – Löftet om Profeten ur Israels folk

5 Mos 20:1-4 – Herren går med sitt folk (**7:21, 8:17-18, 31:6, 33:28-29**)

5 Mos 28:64-67 – Profetia om förskingring bland alla folk

5 Mos 30 – Profetia om återsamlandet från alla folk

5 Mos 32:21 – Hedningarnas frälsning, jubla tillsammans (**32:43**)

DAG 7 – Josua, Domarboken och Rut

Jos – Inledningsord

Josua bok förhåller sig till Moseböckerna och det har blivit dags för Israels folk att inta löfteslandet. Josua fick kallelsen att fullborda det Mose påbörjat, nämligen att leda folket i erövringen och vidare i fördelningen av landet. I hans ledarskap betonas betydelsen att alltid lyda Herren och under Josuas ledning gjordes folket beredda att inta det utlovade landet.

Jos 1:2-4 – Inta det land jag med ed lovat er (**1:6, 1:11, 2:24, 11:23**)

Jos 4:24 – För att folk ska veta vem Herren är

Jos 10:14 – Herren strider för Israel (**10:42**)

Jos 14:9 – Landet ska sannerligen vara din arvedel i evig tid

Jos 21:43-45 – Guds löftens uppfyllelse till Israel (**23:3-5, 24:3-13**)

Dom – Inledningsord

Domarboken omfattar en tidsperiod på omkring 330 år, från tiden för Josuas död tills profeten Samuel träder fram och monarkin tar sin början. Boken utgör en mörk tid i Israels historia då ”var och en gjorde vad han själv ansåg vara rätt (17:6). Trogen sitt löfte och av kärlek till sitt folk reste Herren upp domare till befrielse för folket.

Dom 2:1 – Jag ska aldrig bryta mitt förbund mer er

Dom 2:21-22 – Folk som blev kvar för att pröva Israel (**3:1-4**)

Dom 5:31 – De som älskar Herren ska bli som solen

Dom 6:14-16 – Fräls Israel, jag är med dig (**13:5**)

Rut – Inledningsord

Ruts bok utspelar sig under domartiden och skildrar hur Rut från Moab ansluter sig till Israels folk och Israels Gud. I direkt nedstigande led från Rut hittar vi Israels store kung, David, och senare Messias, Jesus Guds son.

Rut 1:6 – Hört att Herren tagit sig an sitt folk

Rut 2:12 – Må Israels Gud löna dig för det du har gjort

DAG 8 – 1 och 2 Samuelsboken och 1 och 2 Kungaboken

1 och 2 Sam – Inledningsord

1 och 2 Samuelsboken är i grundtexten en och samma bok, uppdelad i två skriftrullar. I första kan vi läsa om Israels övergång från teokrati till monarki. Folket krävde en kung och profeten Samuel fick i uppgift av Gud att smörja Saul till Israels första kung. Efterhand viker Sauls hjärta av från Herren och istället utväljer Han herdepojken David. I andra boken får vi följa David som regent i Israel.

1 Sam 12:20-22 – För sitt stora namn skall ska Herren inte förskjuta sitt folk

1 Sam 15:29 – Den Härlige i Israel ljuger inte och ångrar sig inte

1 Sam 17:46 – Hela världen ska förstå att Israel har en Gud

2 Sam 7:10-16 – Bereda en plats och plantera mitt folk. Din tron ska vara befäst för evig tid.

2 Sam 7:23-29 – Herren har friköpt Israels folk åt sig, för att göra sitt namn känt. Ditt folk för evig tid.

1 och 2 Kung – Inledningsord

Kungaböckerna återger Israels historia under en period av 400 år, från tiden omkring Davids död till Jerusalems förstöring år 587 f Kr och bortförandet av folket till Babel. I likhet med Samuelsböckerna utgjorde även Kungaböckerna ursprungligen en enda bok. Första boken behandlar kung Salomos storhetstid med tempelbygget, hur landet delas i ett syd- och ett nordrike och profeten Elias tjänst. I andra boken fortsätter skildringen och trots profeternas varnande budskap drabbas båda rikena av Guds oundvikliga domar.

1 Kung 2:45 – Davids tron ska bli befäst inför HERREN i evig tid (**14:25, 15:1-3**)

1 Kung 6:13 – Bo mitt ibland Israels barn och inte överge mitt folk

1 Kung 8:23 – Finns ingen som Israel Gud, som håller sitt förbund

1 Kung 8:41-43 – Så ska alla folk på jorden lära känna Ditt namn

1 Kung 8:51-53 – Avskilt Israels folk till din arvedel bland alla folk

1 Kung 9:3 – Jerusalem som jag utvalt för att där fästa mitt namn för evig tid (**8:29, 11:13, 11:32, 11:36, 14:21**)

1 Kung 10:9 – HERREN älskar Israel för evigt

1 Kung 18:36-37 – Låt det bli känt att det är Du som är Gud i Israel (**19:18**)

2 Kung 5:15 – Finns inte någon Gud på hela jorden förutom i Israel

2 Kung 14:26-27 – HERREN räddar Israel (**8:19**)

2 Kung 19:19 – Så att alla riken på jorden förstår att du är HERREN

2 Kung 19:21-22 – Hånar du Jerusalem, så hånar du Israels Helige (**20:6**)

DAG 9 – 1 och 2 Krönikeboken

Inledningsord

Även Krönikeböckerna är i grundtexten en bok och beskriver historien från Adam till slutet på den babyloniska fångenskapen år 539 f Kr. Vi inser att Herren alltid har haft en plan för sitt folk. Skildringen sätter särskilt fokus på Jerusalems tempel och folkets Gudstjänstliv och kompletterar skildringen i 2 Sam och 1 och 2 Kung. Avslutningen blir en brygga över till Esras bok.

1 Krön 16:7-36 – Davids lovsång, bön och tacksägelse (**29:10-19**)

1 Krön 17:9-14 – Hans tron ska stå fast för evigt (**23:25**)

1 Krön 17:21-24 – Du har gjort Ditt folk Israel till Ditt folk för evig tid

1 Krön 17:27 – Det Du välsignar, är välsignat för evigt

2 Krön 6:4-11 – Jerusalem har jag utvalt för att mitt namn ska vara där (**33:4, 33:7**)

2 Krön 6:12-42 – Salomos bön

2 Krön 7:14-18 – Mitt folk som är uppkallat efter mitt namn

2 Krön 13:5 – Gett kungadömet över Israel åt David för evig tid (**13:18, 15:3-4**)

2 Krön 20:7-30 – Gud strider för sitt folk (**32:8**)

2 Krön 29:11 – Utvalda att tjäna HERREN

2 Krön 30:6-9 – HERREN er Gud är nådig och barmhärtig

2 Krön 36:22-23 – Gud är med sitt folk

DAG 10 – Esra, Nehemja och Ester

Esra och Neh – Inledningsord

Esras bok var i grundtexten tillsammans med Nehemjas sammanfogad till en enda bok och bör ses som ett sammanhang. Tidsperioden som behandlas är drygt 100 år (539-432 f Kr). Huvudtemat är Israels Gud och Hans löften att föra sitt folk tillbaka till Israel. Den skildrar också hur återvänt till Jerusalem från Babel, hur tempelbygget kom av sig men senare kunde fullföljas. Esra ledde den andra gruppen som återvände och hans roll blev då att stärka folkets tempeltjänst och laglydnad. Sida vid sida blev också Nehemja använd för att upprätta nationen. Han anlände 13 år efter Esra, restaurerade stadsmuren och såg senare till att röja upp i missförhållanden hos folket.

Esra 1:3 – Folket, landet, Israels Gud (**5:1**)

Esra 3:11 – Evig är Hans nåd mot Israel

Esra 6:12 – Befallning om Guds beskydd

Esra 9:8-9 – En räddad rest av Israels Gud (**9:15**)

Neh 1 – Nehemjas bön (**9:6-38**)

Neh 4:20 – Gud ska kämpa för sitt folk

Neh 6:15-16 – Arbetet är Guds verk

Ester – Inledningsord

Esters bok handlar om de judar som levde i främmande land, spridda bland hednafolken. Vi får följa den unga judiska kvinnan Ester i Persiens huvudstad Susa; hur hon väljs till drottning och får bli använd till att rädda det judiska folket. Bokens budskap är att Israels Gud leder historiens gång och berättar om Herrens ingripande till räddning för sitt folk och till dom över dess fiender.

Ester 4:14 – Hjälp och befrielse till judarna kommer

Ester 6:13 – Är han av judisk börd förmår du inget mot honom

Ester 9:24-28 – Herrens ingripande till räddning för sitt folk och till dom över dess fiender

DAG 11 – Psaltaren

Inledningsord

Psaltaren är Bibelns sång- och bönbok. Dess hebreiska namn är Tehillim (lovsånger), men den rymmer även tacksägelse, klagan, bot och bön, samt vishetspsalmer. Sång- och musiklivet i Israel fick på Davids tid sitt stora genombrott och Psaltarens främste författare är just David, ”Israels ljuvliga sångare”. Psalmerna användes flitigt under Gudstjänstlivet och utgjorde även Jesu böne- och sångbok. Psaltaren präglas av en öppenhet och ärlighet och återger en personlig, stark och livsförvandlande vänskap och relation med Herren. Boken har kallats ”bibeln i Bibeln”, ett uttryck för hur högt den värderas bland Guds folk.

Ps 2:6 – Jag har insatt min kung på Sion, mitt heliga berg (**110:1-3, 132, 148:14**)

Ps 14:4-7 – Jakob ska jubla, Israel glädjas (**25:22, 53:7, 130:7-8**)

Ps 22:4 – Du tronar på Israels lovsånger

Ps 28:8-9 – HERREN är sitt folks styrka (**121, 124**)

Ps 33:11-12 – HERRENS plan för sitt folk består för evigt (**89:34-38**)

Ps 44 – Bön när fienderna tycks segra (**94:5,14**)

Ps 46:11-12 – Bli stilla, Jakobs Gud är vår borg (**125**)

Ps 47 – Gud är kung (**146:10**)

DAG 12 – Psaltaren – fortsättning

Ps 48 – Kungens heliga stad (**68:17-18**)

Ps 50 – Jag är Gud, Israels Gud (**Ps 41:14**)

Ps 67 – Guds välsignelse över Israel – jordens frälsning (**98:2-3, 102:22-23**)

Ps 69:36-37 – Gud ska frälsa Sion och bygga upp Juda städer

Ps 79:9 – För sitt namns skull (**106:8**)

Ps 80 – Bön för HERRENS vinstock (**85:5**)

Ps 100:4-5 – Evig är Hans nåd (**107:1-3, 118:2, 136**)

DAG 13 – Psaltaren – fortsättning

Ps 105 – HERRENS gärningar mot sitt folk, Hans heliga löfte (**106:45-48, 111, 114, 135:4,12, 147:19-20**)

Ps 122 – Be om frid för Jerusalem (**137:5-6**)

Ps 149 – Glädje i HERREN

DAG 14 – Jesaja

Inledningsord

Jesaja fick sin kallelse ca 740 f Kr och förkunnade under flera Juda-kungar. Jesajas profetior behandlar olika sidor av Guds rättfärdiga handlande i de olika situationerna. På grund av synd förkunnas dom, inte bara över Herrens folk, utan över nationerna omkring. Senare förmedlar boken hopp och tröst, där frälsning genom Messias porträtteras. Jesaja är först ut bland Bibelns profetböcker, han har kallats Gamla testamentets evangelist och citeras mer i Nya testamentet än någon annan profetbok.

Jes 1:18-20 – Era synder ska bli vita som ull

Jes 1:24-27 – Jerusalem ska bli rättfärdighetens stad (**2:2-5, 4:2-6, 24:23, 31:5, 33:20-24**)

Jes 10:20-21 – Israels rest (**6:13**)

Jes 11 – Telning från Ishais rot (**9:1-6**)

Jes 12 – Israels Helige är stor, Han är mitt ibland er (**7:13-14**)

Jes 14:1-2 – Herren ska förbarma sig över Jakob (**14:32, 30:19-26, 56:8**)

Jes 19:24-25 – En välsignad allians

Jes 25:8 – Ta bort sitt folks vanära

Jes 27:6-13 – Herrens vingård

Jes 29:22-24 – De ska hålla mitt namn heligt

Jes 35 – Öknen ska blomstra (**51:11**)

DAG 15 – Jesaja – fortsättning

Jes 37:22-23 – Håna Jerusalem - håna Herren

Jes 40:1-11 – Trösta mitt folk (**40:27-31, 46:3-4**)

Jes 41:8-14 – Israel, min utvalde tjänares återupprättelse (**44:1-4, 21-28, 48:17, 58:11-14**)

Jes 43 – Israels oförtjänta räddning (**45:17**)

Jes 45:25 – I Herren har Israel sin rättfärdighet (**46:13**)

Jes 46:9-10 – Herrens beslut förverkligas

Jes 49 – Messias, Herrens tjänare. Israel, Herrens tjänare (**65:8-10**)

DAG 16 – Jesaja – fortsättning

Jes 54 – Sions upprättelse (**52:5-10**)

Jes 59:20-21 – Evtigt förbund

Jes 60 – Sions kommande härlighet (**65:17-19**)

Jes 61 – Ett nådens år från Herren

Jes 62 – Sions frälsning (**66:10-14**)

DAG 17 – Jeremia

Inledningsord

Jeremia kallades av Herren år 625 f Kr och verkade under de fem sista kungarna i Juda. Han förkunnade omvändelse och dom, men profeterade också om en kommande upprättelse och ett nytt förbund. Jeremia förde en bitter kamp mot falska profeter, mötte på hårt motstånd och fick lite respons på Herrens budskap. Detta ledde till slut att domsprofetiorna uppfylldes när Jerusalem föll 587 f Kr och folket fördes bort till Babel. Jeremia talar på det hela taget mycket om den enskildes hjärteförhållande till Israels Gud. Ordet "hjärta" förekommer över 70 gånger i boken, som är den andra i raden av de profetiska böckerna.

Jer 1:11-12 – Herren vakar över sitt ord

Jer 2:2-3 – Israel är heligt för Herren

Jer 23:3-8 – Jag ska föra dem tillbaka, och låta en rättfärdig telning regera (**3:14-19, 16:14-17, 29:11-14, 30:8-11, 33, 46:27-28**)

Jer 30:18-24 – Ni ska vara mitt folk, och jag ska vara er Gud (**32:37-44**)

Jer 31 – Israels kommande frälsning (**30:24**)

Jer 50:20 – De ska söka efter Israels skuld, men den finns inte mer

DAG 18 – Hesekiel

Inledningsord

Hesekiels bok är den tredje i raden av de profetiska böckerna. Hesekiel tillhörde en prästsläkt och sin profetkallelse verkade han med syner, förkunnelse och profetiska handlingar. Vi får följa hur han förutsäger Jerusalems fall, men också hur han i exil fortsatt vänder sig till Israels folk och profeterar om en kommande upprättelse. ”De ska inse att jag är HERREN” är bokens nyckelord, som går igen som en refräng över 30 gånger. Hesekiel låter sitt folk se ända in i ändens tid, när han ger en skildring av ett nytt tempel, ett nytt land och en ny stad. Vi får en förkunnelse att Herren är trofast och ska uppfylla de löften Han gett sitt folk.

Hes 11:16-20 – De ska vara mitt folk, och jag ska vara deras Gud (**14:11, 20:40-42, 34:11-31**)

Hes 16:60-63 – Upprätta ett evig förbund (**43:7**)

Hes 28:24-26 – Bo i trygghet, i det land jag gett dem

Hes 36:8-38 – Israels återupprättelse

Hes 37 – De förtorkade benen får liv

DAG 19 – Hesekiel – fortsättning

Hes 38:8-23 – Genom Israel ska jag göra mig känd inför hednafolken (**39**)

Hes 40:2-4 – Synen av Gudsstaden

Hes 47 – Tempelkällan

Hes 48 – Landets gränser

DAG 20 – Daniel och Hosea

Dan – Inledningsord

Daniels bok är den fjärde i raden av de profetiska böckerna. Daniel fördes bort som ung pojke till Babel under den första deportationen år 605 f Kr. Han verkade som statsman och profet under Nebukadnessar, Belshassar och Darejavesch och fick ta emot syner om framtiden. Kända avsnitt i Daniels bok är de tre männen i den brinnande ugnen, Daniel i lejongropen och Människosonen på himlens skyar. Daniel vacklade inte i sin tro på Israels Gud, utan var en troskämpe och förebild.

Dan 9:18-19 – Uppkallade efter Guds namn

Dan 11:40 – 12 – Den sista tiden

Hos – Inledningsord

Med Hosea bok börjar raden av de så kallade småprofeternas böcker. Hosea verkade i nordriket Israel omkring 755-725 f Kr. Herren använder Hoseas äktenskap med den otrogna Gomer för att tillrättavisa och varna folket. Folket har svikit Herrens förbund, men samtidigt står Han fast vid sin eviga kärlek. Boken utmynnar i en kallelse till omvändelse och ett löfte om nåd.

Hos 1:7 – Frälsta genom Herren deras Gud **(13:14)**

Hos 1:10-11 – Ni är den levande Gudens barn

Hos 2:14-23 – Trolovade för evigt

Hos 3:4-5 – Israels barn ska vända om

Hos 11:8-11 – Hur ska jag kunna överge dig?

Hos 14:5-10 – Israels återupprättelse **(12:9-10)**

DAG 21 – Joel, Amos och Obadja

Joel – Inledningsord

Joels bok tillhör de små profetböckerna. Joel verkade i Juda, men tiden är svårdefinierad. Bokens innehåll har en starkt eskatologisk och apokalyptisk prägel, och Herrens dag är temat för Joel förkunnelse. Det är en domedag för alla hedningar och för Guds folks motståndare, men över sitt eget folk kommer Herren att förbarma sig.

Joel 2 – Herrens dag

Joel 3 – Guds dom över Israels fiender

Amos – Inledningsord

Amos är den tredje i raden av de små profetböckerna. Han var en vanlig man av folket, men ändå en Gudsgripen och Andefylld profet. Jämförelser har gjorts med Johannes Döparen och Jakob, Herrens bror. Amos fick sitt profetiska budskap ca 760 f Kr och var samtida med profeten Hosea. Han uttalar Guds dom, men också upprättelse av "Davids fallna hydda" som blickar fram mot det nya förbundets tid, då även hedningar inlemmas i Guds rike och tillsammans med Hans egendomsfolk förenas i en stor andlig enhet.

Amos 1:2 – Från Jerusalem

Amos 3:7 – Profetordet går ut först

Amos 9:11-15 – Upprättelsen av Davids fallna hydda

Obadja – Inledningsord

Obadja är den fjärde i raden av de små profetböckerna och minst av GT:s böcker med sina 21 verser. Boken är en domsprofetia över Edom, Israels broderfolk i söder. Liksom det rådde strid mellan Esau och Jakob, var det också strid mellan deras avkomlingar. Sannolikt syftar boken på Edoms bidrag i Nebukadnessars erövring av Jerusalem år 587 f Kr och Herrens reaktion är talande när någon vill skada Hans barn. Edom skulle kuvas och folket skulle utrotas, vilket också gick i uppfyllelse under mackabeertiden. Men Jakobs hus ska stå kvar. Guds folk kan underkuvas och förföljas, men segern är ändå viss, "...riket ska tillhöra HERREN".

Obadja 1:17 – Jakobs hus ska åter råda över sina besittningar

Obadja 1:21 – Riket ska tillhöra HERREN

DAG 22 – Mika, Nahum, Habackuk, Sefanja och Haggai

Mika – Inledningsord

Mika är den sjätte av de småprofetböckerna. Profeten verkade i sydriktet Juda ca 740-700 f Kr, samtida med Hosea, och Jesaja som var hans store lärare. Hans domsord är både över Israels och Judas leverne, men även framtida frälsning och upprättelse. Mika belyser Guds kärlek och Guds vrede på ett målande och dramatiskt sätt, och bokens frälsningsförkunnelse har en ljus och evangelisk ton som särprägel.

Mika 2:12-13 – Herren ska samla sitt folk och gå framför dem

Mika 4 – Israel ska återvända till sitt land

Mika 5:1-8 – Messias ska komma, Israels befrielse

Mika 7:7-20 – Israels upprättelse

Nahum – Inledningsord

Nahum är den sjunde i raden av de små profetböckerna. Boken handlar om en domsprofetia över Assyriens huvudstad Nineve, som uppfyllt sina synders mått och förstörelse var fast beslutad. Samtidigt är Nahums ("tröstare") innehåll till tröst för Juda, som efter Nineves undergång 612 f Kr återigen skulle kunna andas fritt.

Nahum 1:15 – Frid över Juda

Nahum 2:2 – Herren ska återställa Jakobs storhet

Hab – Inledningsord

Habackuk är nummer åtta av de små profetböckerna. Boken skiljer sig från de övriga profetböckerna på så sätt att profeten varken vänder sig till sitt eget folk eller till andra, utan bara till Herren. Profetens framträdande kan inte fastslås med säkerhet, men det mesta talar för omkring 600 f Kr. Habackuk får det uppenbarat för sig att Guds dom över Juda ska komma genom Babel, och att de själva senare ska falla vilket inträffade 539 f Kr.

Hab 3:13 – Herren drar ut för att frälsa sitt folk

Sef – Inledningsord

Sefanja är den nionde i raden av de små profetböckerna. Profeten verkade i Juda rike under kung Josias tid, 640-609 f Kr. Bokens genomgående tema är ”Herrens dag”, nu på ett mer ingående sätt än Jesaja, Amos och Joel. Då ska Herren gripa in med hast, och döma alla jordens folk och allt skapat. Men bortom allt mörker gryr en ny dag. Herren ska upprätta de omvända från både Israel och hednafolken.

Sef 3:9-20 – Upprättelsen av Israel

Haggai – Inledningsord

Haggai är den tionde i raden av de små profetböckerna. Haggai trädde fram 520 f Kr och uppmuntrade ledarna och folket genom fyra tal att fullfölja byggandet av det andra templet, som legat nere i ca 15 år. Haggais kallelse låg på det praktiska området, där han fick göra en stor insats. Att templet blev återuppbyggt (år 516 f Kr) var av största betydelse i bevarandet av judarnas tro och Messias-förväntan. Bokens innehåll påminner oss om Herrens löften och vikten av att sätta Honom och Hans vilja först.

Haggai 2:5-10 – Fridens plats

DAG 23 – Sakarja

Inledningsord

Sakarja är den elfte i raden av de små profetböckerna. Sakarja var samtida med profeten Haggai och de var tillsammans huvudmän i uppgiften att få folket att ta sig an tempelbyggnationen. Första delen av boken (1-8) skrevs under tiden före templets återuppbyggnad och den andra (9-14) hör till en senare tid. Sakarjas bok är en av de viktigaste bland profetböckerna med detaljerade förutsägelser om framtiden och en rikedom på profetior om Messias. Boken är efter Jesaja den mest citerade i NT.

Sak 1:17 – Än en gång ska Herren utvälja Jerusalem, Israels folk är Herrens ögonsten (**2:8-13**)

Sak 3:8-10 – Telningen (**6:12-15**)

Sak 8 – Framtida välsignelse över Jerusalem

Sak 9:9-17 – Se, din kung kommer

Sak 10 – Herren har omsorg om sitt folk

DAG 24 – Sakarja – fortsättning och Malaki

Sak 12 – Jerusalems belägring och befrielse

Sak 13:1 – Rening från synd för Davids hus, Herrens folk (**13:8-9**)

Sak 14 – Herrens dag

Mal – Inledningsord

Malaki är den sista profetboken och han trädde fram under 400-talet som den siste profeten i Juda. Han kallar folket till omvändelse från likgiltighet och omoral, och ger löften om den kommande Messias och Hans budbärare i form av Johannes Döparen. Efter Malaki tystnade den profetiska rösten i Israel fram tills det var dags för just Johannes.

Mal 1:2-3 – Herrens kärlek

Mal 3:1-4 – Förbundets sändebud

Mal 3:11-12 – Israel ska vara ett ljuvligt land

Mal 3:16-18 – Herrens dyrbara egendom

Mal 4 – Herrens domedag

DAG 25 – Evangelierna – Matteusevangeliet

Evangelierna berättar det goda och glada budskapet om judarnas och hela världens Messias, Jesus Kristus och frälsning genom tron på Honom. I texterna framgår det tydligt att Jesus riktar sig till det judiska folket i sin undervisning om evangeliet och undantagsvis till hednafolk. ”Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus” är Jesu egna ord i Matt 15:24. Det är inte förrän på Pingstdagen och i Apostlagärningarna som väckelsen börjar på allvar även hos hedningarna. Paulus beskrivning om att evangeliet är särskilt för juden men på samma sätt för greken, blir tydlig (Rom 1:16).

Inledningsord

Matteus evangelium är först ut och har en speciellt tydlig koppling till GT, då Jesus påvisas extra tydligt som den utlovade Messias. Huvudord som används är ”himmelriket” (32 gånger) och ”riket”

(54 gånger). En samstämmig fornkyrklig tradition tillskriver aposteln Matteus Levi som författare, skrivet före Jerusalems förstörelse år 70.

Matt 1:1 - Detta är berättelsen om Jesus Kristus, Davids son, Abrahams son

Matt 1:21-23 – Han ska frälsa sitt folk

Matt 2:1-6 – Judarnas kung (**21:1-9, 27:11,37**)

Matt 5:17-20 – Jesus uppfyller lagen

Matt 5:34-35 – Jerusalem den store Konungens stad

Matt 15:22-28 – Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus

Matt 19:27-28 – Israels tolv stammar

Matt 22:31-32 – Abrahams, Isaks och Jakobs Gud

Matt 23:39 – Förrän ni säger: Välsignad är Han som kommer i Herrens namn

Matt 24 – Jesu återkomst

DAG 26 – Markusevangeliet

Inledningsord

Markus evangelium är det andra i raden av evangelierna. Fokus läggs på Jesu mirakulösa, gudomliga gärningar och evangeliet kan beskrivas som berättande. Vi tillåts se in i Jesu känsloliv på ett särpräglat sätt. En samstämmig fornkyrklig tradition tillskriver Markus som författare. Markus stod ur församlingen och dess ledande män mycket nära och var medarbetare till både Paulus och Petrus. Tillkomsten uppfattas ha skett omkring år 65.

Mark 1:36-39 – Det är därför jag har kommit

Mark 11:1-10 – Judarnas konung (**15:2,26**)

Mark 12:26-27 – Abrahams, Isaks och Jakobs Gud

Mark 12:29-31 – Det främsta budet

Mark 13 – Jesu återkomst

DAG 27 – Lukasevangeliet

Inledningsord

Lukas evangelium är det tredje i raden av evangelierna. Glädjens budskap är framträdande i evangeliet och just ordet "glädje" återkommer ofta. Ett annat särdrag är att evangeliet nämner

kvinnorna och de fattiga och ringa i samhället. En samstämmig fornkyrklig tradition tillskriver läkaren Lukas som författare, aposteln Paulus vän och mångårig medarbetare. Den allmänt rådande uppfattningen är att Lukas var grek, och att han i så fall är den ende icke-judiske författaren till en nytestamentlig skrift. Tillkomsten antas vara ca år 60.

Luk 1:16-17 – Många av Israels barn ska han omvända till Herren deras Gud

Luk 1:30-33 – Sitta på Davids tron och vara kung över Jakobs hus för evigt **(23:3,38)**

Luk 1:54-55 – Han har tagit sig an sin tjänare Israel

Luk 1:68-79 – Sakarias lovsång

Luk 2:25-32 – Herrens Smorde, härlighet för ditt folk Israel **(2:36-38)**

Luk 4:43-44 – Det är därför jag är utsänd

Luk 12:29-32 – Var inte rädd, du lilla hjord

Luk 13:34-35 – Förrän ni säger: Välsignad är Han som kommer i Herrens namn

Luk 15:11-32 – Den förlorade sonen

Luk 20:37-38 – Abrahams, Isaks och Jakobs Gud

Luk 21:7-33 – Jesu återkomst

DAG 28 – Johannesevangeliet

Inledningsord

Johannes evangelium, det fjärde i raden, skiljer sig på många sätt från de tre första evangelierna i uppbyggnad. Jesus som Guds Son är evangeliets stora huvudtema. Det skildrar i huvudsak Jesu besök i Jerusalem under de stora högtiderna. Karakteristiskt är Jesu presentation som Gudsnamnet "Jag är". Johannesevangeliet har kallats "den djupaste av alla NT:s skrifter". Evangeliets författare är aposteln Johannes och högst sannolikt är det skrivet under hans förvisning till Patmos åren 90-100.

Joh 1:29-31 – För att Han ska uppenbaras för Israel

Joh 1:47-50 – Israels kung **(12:12-16, 19:19-22)**

Joh 4:22 – Frälsningen kommer från judarna

Joh 10:1-18 – Den gode herden

Joh 11:49-52 – Jesus samlar och förenar

Joh 12:37-40 – De kunde inte tro

Joh 15:18-21 – Allt detta kommer de att göra mot er för mitt namns skull

DAG 29 – Apostlagärningarna

Inledningsord

Apostlagärningarna skildrar den kristna församlingens födelse och spridningen från Jerusalem till världsstaden Rom. Boken är skriven av läkaren Lukas, vän och reskamrat med Paulus. Den tillkom troligen i början av 60-talet e Kr i Rom och utgör en direkt fortsättning på Lukasevangeliet. Boken låter sig naturligt indelas i två huvuddelar, där kap 1-12 i stort handlar om missionen bland judar med Petrus som huvudperson, och kap 13-28 skildrar den begynnande hednamissionen med Paulus som huvudperson. Evangeliet skulle spridas från Jerusalem, till Judeen och Samarien, ut över hela jorden och tillbaka igen.

Apg 1:6-11 – Återupprätta Israel

Apg 2:36-39 – Löftet om Messias gäller er (**5:30-32**)

Apg 3:24-26 – Han uppstod först och främst för er

Apg 7 – Stefanus tal

Apg 10:34-48 – Samma gåva till hedningen (**11:17-18**)

DAG 30 – Apostlagärningarna – fortsättning

Apg 13:14-41 – Paulus ord till israeliterna i Antiokia

Apg 13:46-47 – Ett ljus för hednafolken

Apg 15:14-18 – För att alla ska söka Herren

Apg 22:1-21 – Paulus tal till folket i Jerusalem

Apg 24:14-16 – Allt som står skrivet i lagen och hos profeterna

Apg 26 – Paulus försvarstal inför Agrippa

Apg 28:17-28 – För Israels hopp

DAG 31 – Romarbrevet

Inledningsord

Romarbrevets mottagare var de Kristna i Rom bestående av både judekristna och hednakristna, och skrevs av aposteln Paulus under andra hälften av 50-talet e Kr. Med brevet ville han förbereda församlingen på hans planerade besök och vidare färd mot Spanien och ge en samlad framställning av evangeliets innehåll, där kärnan är rättfärdiggörelse genom tro. Paulus undervisar också kraftfullt

om att Herrens eviga kallelse av sitt egendomsfolk fortsatt gäller, vilket ger hopp åt oss alla. Romarbrevet har varit av allra största betydelse för den kristna kyrkan genom alla tider och ansetts vara Nya testamentets viktigaste läroskrift.

Rom 1:16 – Juden först men också greken

Rom 2 – Guds dom

Rom 3 – Judarnas Gud är hedningarnas Gud

DAG 32 – Romarbrevet – fortsättning

Rom 4 – Abraham

Rom 7 – Guds lag

Rom 8 – Överväldigande seger genom Kristus

DAG 33 – Romarbrevet – fortsättning

Rom 9 – Israels ställning

Rom 10 – Hela dagen har jag räckt ut mina händer

Rom 11 – Har då Gud förkastat sitt folk?

Rom 15:7-13 – Jubla, ni hednafolk, tillsammans med Hans folk (**12:4-5**)

Dag 34 – 1 och 2 Korintierbrevet

1 Kor – Inledningsord

Första Korintierbrevet behandlar moraliska och läromässiga problem inom församlingen till följd av den hedniska omgivningens påverkan. Adressat är församlingen i Korint, men troligtvis även alla kristna i hela Achaia (Grekland). Brevet skrevs av aposteln Paulus i mitten av 50-talet e Kr och uppfattas som hans "etiska" huvudbrev. De enklaste detaljerna sätts i förbindelse med de största evighetsfrågorna, där kärleken framhålls som vår högsta regel och bevekelsegrund.

1 Kor 1:27-31 – Det som för världen var svagt utvalde Gud

1 Kor 10:1-4 – Den klippan var Kristus

2 Kor – Inledningsord

Andra Korintierbrevet skrevs av Paulus något år efter det första. Nästan inget av ämnena där tas upp igen i det här. En ny komplikation har dock tillstött, orsakad av en grupp agitatorer, fariseiska kristna som var fientligt inställda mot Paulus. Aposteln blir tvungen att rättfärdiga sig och evangeliet mot alla orättmätiga beskyllningar, vilket utgör brevets huvudinnehåll. Brevet uppmanar oss alla att vara överlåtna till, och stå fasta i, Guds ords sanning.

2 Kor 1:20 – Alla Guds löften har fått sitt ja i Jesus

2 Kor 3 – Det nya förbundet

2 Kor 6:14-18 – De ska vara mitt folk

DAG 35 – Galaterbrevet och Efesierbrevet

Gal – Inledningsord

Galaterbrevet skrevs av Paulus till församlingarna i Galatien under hans andra eller tredje missionsresa. Precis som i 2 Kor börjar brevet med att Paulus får försvara sitt apostolat. Han behandlar sedan förhållandet mellan lag och evangelium, och friheten i Kristus. Just som frihetsbrev har Galaterbrevet haft den allra största betydelse för den kristna kyrkan genom tiderna.

Gal 3 – I dig ska alla folk bli välsignade

Ef – Inledningsord

Paulus skrev Efesierbrevet under fångenskap, troligen i Rom (år 61-63). Den allmänna uppfattningen är att brevet använts som rundbrev till olika församlingar i provinsen Asien. Efesierbrevet talar om församlingen där judekristna och hednakristna är en enhet och syftet är att få hednakristna att förstå vilken gåva och uppgift de har fått som medlemmar i Herrens församling. Efesierbrevet har fått namnet "kyrkobrevet" för att det mer än något annat talar om den universella församlingen, Kristi kropp, med Kristus själv som församlingens huvud.

Ef 2:11-22 – Den rivna skiljemuren, medborgare tillsammans med de heliga (**3:5-6**)

Ef 3:18-19 – Uppfyllda av all Guds fullhet

DAG 36 – Filipperbrevet, Kolosserbrevet, 2 Tessalonikerbrevet och 2 Timoteusbrevet

Fil – Inledningsord

Filipperbrevet skrevs av Paulus mot slutet av hans första fångenskap i Rom (år 61-63). Brevets mottagare är församlingen i Filippi som var den första församling som Paulus grundade, när han under sin andra missionsresa satte sin fot på Europas mark för första gången. Den personliga prägeln är därför påtaglig. Filipperbrevets grundtema är evangeliet och grundtonen är glädje och används på olika sätt 15 gånger, mer än i något annat av apostelns brev. Det innehåller samtidigt förmaning när

det gäller förhållandet i församlingen och villolärer. Paulus betonar att vårt mål ska vara vinna Kristus, att bli lika Honom och lära känna Honom och kraften från Hans uppståndelse.

Fil 3:4-11 – Rättfärdigheten genom tron

Kol – Inledningsord

Paulus skrev troligen Kolosserbrevet under början av sin fångenskap i Rom (år 61-63). Mottagare är församlingen i Kolosse som grundats av hans medarbetare Epafras. Resultatet av irrlärer hade gjort att Kristus och Hans frälsning hamnat i skuggan, och därför innehåller brevet en tydlig förståelse av Kristi person och gärning, och uppmuntran i tron på Honom. Med anledning av detta huvudtema har Kolosserbrevet kallats för "Kristusbrevet" och det finns många paralleller till Efesierbrevet som antagligen skrevs strax efter.

Kol 1:25-29 – Guds hemlighet har uppenbarats

2 Tess – Inledningsord

1 och 2 Tessalonikerbrevet är Paulus första brev kronologiskt sett och skrevs i början av 50-talet. Paulus, kom tillsammans Silas, till Tessalonike under sin andra missionsresa. Precis som han brukade, gick han till judarnas synagoga och visade på Jesus som Messias utifrån Skrifterna. Efter 2-3 veckors verksamhet grundades en församling, och trots motstånd stod församlingen fast. Dessa nyheter når sedan Paulus en tid senare när han befinner sig i Korint, där han också författar första brevet. Särprägel är själavård, men även undervisning om det levande hopp i och med Jesu återkomst. Andra brevet skrevs strax efter, då det uppstått stark oro i församlingens led i samband med den yttersta tiden. Paulus finner det därför nödvändigt att rätta till missförstånd och fortsatt undervisa i ämnet. Den framträdande roll som Herrens återkomst fått i breven till Tessalonike har gett dem beteckningar som "ändetidsbreven".

2 Tess 2:1-12 – Laglöshetens människa träder fram

2 Tim – Inledningsord

1 och 2 Timoteusbreven är Paulus sista brev och skrevs strax innan han led martyrdöden år 67. Mottagaren Timoteus stod Paulus mycket nära och beskrivs som apostelns "äkta barn i tron". Trots sin ungdom, så fanns det ingen som Paulus satte mer värde på och Timoteus blev satt till flera viktiga uppgifter. Första brevet handlar om vikten att stå emot villolärer som verkade i församlingen, medan det andra innehåller uppmuntran att missionera. Vägen till att bli en helgad kristen som bär frukt går genom Guds inspirerande ord. Breven är mer än bara vanliga brev vänner emellan; det är apostelns andliga testamente till sin arvtagare. De talar också om en församlingsledares kvalifikationer och ansvar, och om förhållandena i församlingen i stort.

2 Tim 2:8-10 – Guds ord bär inte bojor

2 Tim 3:14-17 – Hela Skriften är utandad av Gud

2 Tim 4:1-8 – En sista förmaning

DAG 37 – Hebreerbrevet

Inledningsord

Hebreerbrevets uppkomst är svårdefinierad. Det kan ha skrivits före Jerusalems förstörelse år 70 eller under loppet av åren 80-90 beroende på om läsarna var i Jerusalem eller utanför Israel. Författaren är också okänd, men man tror att det antingen är Paulus, Barnabas eller Apollos. Mottagarna är hur som helst Jesustroende judar som möter svår förföljelse för sin tro, och där otålighet och modlöshet hade smugit sig in ibland dem. Det är i denna situation som författaren kommer med förmaning. Grunden är att Jesus, som det nya förbundets överstepräst, frambar sig själv som ett syndfritt offer till Gud för att åstadkomma försoning för folkets synder. Hebreerbrevets betydelse genom historien har jämförts med Romarbrevet och Galaterbrevet, och vidare kallats "det femte evangeliet".

Heb 2 – Jesus har tagit sig an Abrahams barn

Heb 3 – Kristus är större än Mose

Heb 4 – En sabbatsvila för Guds folk

Heb 6:9-20 – Guds löfte står fast

Heb 8 – Det nya förbundets överstepräst

DAG 38 – Hebreerbrevet – fortsättning

Heb 9 – Nu har Kristus kommit som överstepräst

Heb 10 – Jag ska lägga mina lagar i deras hjärtan och skriva dem i deras sinnen

Heb 11 – Trons människor

DAG 39 – Jakobs brev och 1 och 2 Petrusbrevet

Jak – Inledningsord

Författaren Jakob kan troligen vara tre olika personer, där Jakob, Herrens bror, är den mest trolige. Tillsammans med Petrus och Johannes var han en av stöttepelaren i församlingen i Jerusalem. Brevet kan ha uppkommit så tidigt som runt år 45-50, vilket i så fall gör det till NT:s äldsta skrift. Jakobs brev är en skrift till judekristna i diasporan. Brevet utvecklar inte ett enskilt tema, utan behandlar en rad

olika frågor i samband med vardagens kristenliv. Innehållet har åtskilligt gemensamt med Jesu bergspredikan och med den profetiska förkunnelsen.

Jak 1:1 – Till de tolv stammarna i församlingen

Jak 2:19-23 – Gud är en

1 och 2 Pet – Inledningsord

Både 1 och 2 Petrusbrevet skrev Petrus troligen i början av 60-talet i Rom, strax innan han led martyrdöden någon gång mellan åren 64-67. Brevet riktar sig till läsare i de romerska provinserna i nordvästra delarna av Mindre Asien och dess drag tyder på att han riktar sig till både judekristna och hednakristna. Bakgrunden till första brevet är de kristnas prövningar och lidanden för Kristi skull. Petrus ger dem både förmaningar om ett rätt kristet levnadssätt och uppmuntran om den kommande härligheten. I sitt andra brev skildrar aposteln faror inifrån i form av irrläror, och manar till trohet i den yttersta tiden. Den ljusa hoppets ton som klingar genom breven har varit till stor tröst för Guds folk genom kyrkans historia.

1 Pet 1:10-16 – Det glada budskapet

1 Pet 1:24-25 – Guds levande ord

1 Pet 2:4-10 – Också ett heligt prästerskap

2 Pet 1:19-21 – Det profetiska ordets ljus

2 Pet 3 – Kristi återkomst

DAG 40 – Uppenbarelseboken

Inledningsord

Uppenbarelseboken utgör som sista skrift en värdig avslutning på den samlade Bibeln. Aposteln Johannes skrev den i en tid då de kristna förföljdes, i slutet av första århundradet, troligtvis år 95. Adressaterna är sju församlingar i den romerska provinsen Asien. Dessa sju kan ha varit representativa för dåtidens förhållande i församlingar. Flera uttolkare har också utgått ifrån att de rådande förhållandena i de sju församlingarna tillsammans omfattar hela kyrkohistoriens huvudfaser. Bokens tema är Jesu återkomst och förmanar läsarna till att rätt förbereda sig för Hans återkomst. Vidare framställs framtidssyner om själva återkomsten och de händelser som föregår den. *”Och se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok.”* (22:7)

Upp 1:7-8 – Även de som genomborrat Honom

Upp 5:5 – Se, Lejonet av Juda stam, Davids rotskott, har segrat.

Upp 6 – Matt 24

Upp 7:3-8 – Israels alla stammar

Upp 11:1-14 – Guds tempel

Upp 14:1-5 – Lammet på Sions berg

Upp 16:14-16 – Harmagedon, Jerusalemstriden (**19:11-21**)

Upp 20:6 – Herre, är tiden nu inne då Du ska återupprätta riket åt Israel?

Upp 21 – Den nya himlen och den nya jorden

Upp 22 – Jag kommer snart